

[Poul Møller.]

frihandelsområde, og denne risiko forøges, jo ringere vore erhverv stilles i overgangstiden, og jo mere brat overgangen formes for erhvervslivet. Vi vil under udvalgsbehandlingen søge at medvirke til at mildne denne overgang, så målet ikke tabes af sigte: at nå frem til fri konkurrence, til afvikling af importrestriktionerne, men således at man også sigter imod at give de mest truede vareområder en mildhed ved behandlingen, som jeg tror vi alle kan være tjent med, da det er dansk produktion og beskæftigelse, det drejer sig om.

Det er sidste gang formentlig, det høje ting får lejlighed til og mulighed for at føre en gammeldags erhvervs politik, sidste gang, man får lejlighed til at røre ved toldsatserne, i hvert fald i opadgående retning, hvis ånden i og meningen med frihandelsplanen skal indfries. Vi må alle håbe, hvad enten vi er tilhængere af de seks eller de syv eller de sytten landes samarbejde, at den ånd bevares, at der ikke længere er mulighed for at kunne forhøje toldsatserne. Men netop fordi vi går ind i en tilværelse med et sådant helt nyt perspektiv, hvor importrestriktionerne og toldpolitikken, som har været stridsspørgsmålet i dansk erhvervs politik gennem 27 år, nu forsvinder, mener jeg, vi har råd til fra alle politiske partiers side i det høje ting at sørge for, at denne overgang bliver formet på en sådan måde, at dansk produktion og beskæftigelse ikke lider skade derved.

Weikop: Jeg vil gerne straks erkende, at det stadig væk er nødvendigt, at vi har en valutalog, og at det dermed også er nødvendigt, at ministrene har visse bemyndigelser. Noget andet er, om ikke visse af valutalovens bestemmelser burde gå ud af loven, og jeg synes, det er værd at overveje allerede på dette tidspunkt. Den højtærede handelsminister har for så vidt været lidt inde på det og på, om det i det hele taget er nødvendigt at bevare valutalovens § 7 i dens fulde udstrækning. Uanset at vi i øjeblikket ikke har nogen beredskabslov, synes jeg nok, det spørgsmål kan rejses, om det egentlig er nødvendigt, at ministeren stadig væk skal have bemyndigelse til at foretage regulering af produktionen her i landet og til at gennemføre rationering.

Det forekommer mig i hvert fald rent umiddelbart, at disse to ting er krigs- og efterkrigsfænomener. Jeg synes, jeg kan spørge den højtærede minister, hvorfor han nu mener, at det er så hensigtsmæssigt at bevare disse bestemmelser. Det er jo ikke altid nok, at man bare siger, at man mener, noget er hensigtsmæssigt. Det forekommer mig, at der skal noget mere til for at bevare så vidtgående bemyndigelser, og her er der tale om meget vidtgående bemyndigelser.

Jeg nærer også tvivl om, hvorvidt det stadig kan være nødvendigt, at ministeren har en bemyndigelse til at fremme eller regulere udførsel af varer eller til at forbyde salg til udlandet af endnu ikke indførte varer, der er indkøbt eller fremstillet i udlandet med henblik på indførsel her til landet. Jeg stiller mig meget tvivlende over for, om det er nødvendigt, at ministeren har en sådan bemyndigelse. Jeg tror nok, at vi skal søge så vidt muligt at fjerne alt det, der, havde jeg nær sagt, tidligere gav anledning til noget regereri. Det må indrømmes, at det langt tilbage i tiden var nødvendigt, men jeg synes som sagt, man skal fjerne det, og at man skal søge at fjerne al den administration, der har været knyttet til denne lov, alt det, der har været overflødig. Der vil nemlig, så vidt man da kan skønne, komme megen ny administration til, når vi nu skal ind i et stort marked. Vi skal jo formentlig have et dumpingråd, vi skal have adskillige kontrolorganer, og vi bliver ganske sikkert også nødt til — det vil jeg da regne med — at få visse forøgelse af administrationen inden for toldvæsenet og meget andet. Derfor må alt det gamle skæres væk, alt det gamle, der kom til os under ganske andre forudsætninger end dem, vi har i dag. At der så må vises hensynsfuldhed ved en afvikling af den gamle administration, er naturligvis noget, som jeg er helt enig med ministeren om.

Nu er det jo ganske vist sådan, at den højtærede handelsminister — jeg er lige ved at sige formentlig til benefice og glæde for de to herrer ministre Viggo Starcke og Oluf Pedersen — ligefrem skruer dørpladen af på varedirektoratet. Det er meget godt med skruer og at bruge skruetrækkeren til at sætte et nyt skilt op på døren, hvor der